

SODELOVANJE OSNOVNE ŠOLE IN PROSTOVOLJNEGA GASILSKEGA DRUŠTVA POLICA

Podružnična osnovna šola Polica v kraju najtesneje sodeluje prav s Prostovoljnim gasilskim društvom Polica. Uspešno sodelovanje traja že vrsto let. Šolarji z zanimanjem vstopajo v njihove vrste, se družijo z vrstniki in tako kvalitetno izrabljajo svoj prosti čas, se uveljavljajo in si oblikujejo pozitivno samopodobo. Razvijajo pripadnost kraju in se v hitrem tempu življenja učijo solidarnosti in medsebojne pomoči, ki je za sobivanje zelo pomembna. Najmlajši člani društva, še zlasti ob uspehih na tekmovanjih, radi predstavljajo svojo dejavnost vrstnikom v šoli.

Gasilsko društvo vsako leto odpre svoja vrata šolarjem. Gasilci predstavijo svojo dejavnost, opremo in tehniko, ki jo ves čas izpopolnjujejo ter seznanjajo otroke z nevarnostjo požarov in postopki za gašenje. Svoje spretnosti učenci tudi sami preizkušajo.

Šola in društvo sodelujeta tudi na kulturnem področju. Učenci z likovnimi izdelki sooblikujejo gasilski koledar, s programom dopolnjujejo njihove prireditve, gasilsko društvo pa velikodušno odstopa svojo dvorano za šolske prireditve namenjene staršem in krajanom. Ker šola nima večnamenskega prostora, učilnice pa so premajhne za večje število ljudi, si želimo njihovega gostoljubja še naprej.

Čestitamo ob jubileju, vsem članom želimo veliko uspehov in verjamemo v uspešno sodelovanje tudi v prihodnje.

Vodja šole Polica
Marija Podvršič

OB 80. LETNICI PGD POLICA

Pogosto srečujemo in občudujemo ljudi, ki nikoli ne rečejo utrujen sem, ki nikoli ne tožijo ne morem več, ki nikoli ne sprašujejo, kdo mi bo pomagal. Zavidam tistim, ki so vedno nasmejeni, ki so vsemu kos, ki stalno dajejo, ki ne dopustijo solz. Ki nikoli ne tarnajo, ki vedno sebe postavljajo v ozadje, ki so v vsakem trenutku na razpolago. Po drugi strani pa srečujemo ljudi, ki jočejo, ki prosijo za pomoč, ki so šibki, ki potrebujejo naklonjenost, ki iščejo smisel, ki so ranljivi, ki trpijo zaradi izčrpanosti, ki postavljajo vprašanja, ki si pustijo pomagati, ki v stiski kličejo na pomoč. V takšen človeški okvir je postavljen sodobni gasilec. Bistvo gasilčeve osebnosti je v tem, da vedno pomaga. Gasilec je tovariš. Ne ustrašimo se tega izraza, saj sega daleč nazaj izpred socialistične preteklosti. Tovariš pa pomeni človeka, ki nosi tovor nekomu ali z njim nese breme, tovor.

Vsak od nas doživlja stiske, večje ali manjše, duhovne ali materialne, ki velikokrat pridejo iznenada. Zato vsakdo izmed nas ve, kako v trenutku težke stiske nič ne pomaga, če ti kdo reče: stisni zobe, saj bo šlo. Ali pa če ti daje tisoč nasvetov, kako moraš urediti to in ono, manj misliti nase, kako si lahko vzameš za zgled tega ali onega in tako dalje. Vse to v nekem smislu sicer drži, toda takrat, ko je človek v težki stiski, ni prav dojemljiv za nasvete. Pomaga mu lahko dejanska pomoč in bližina človeka, ki je pripravljen dati na razpolago sebe, svoje moči in čas takrat, ko je najhuje. To ni vedno lahko. To je za gasilca velik izziv. Toda pri tem, ko vidimo, kako gasilci pomagajo človeku v stiski, postajamo tudi sami drugačni, postajamo bolj človeški. Vsi smo kdaj potrebni pomoči, eni sedaj, drugi pozneje in vsi se pri tem počutimo solidarne. Vsi tudi čutimo v takšnih položajih med gasilci prisotnost in vzor Svetega Florijana, ki je bil pogumen, neomahljiv in bogat v dobrih delih. Bogati v dobrih delih pa bodimo vsi, saj je to tisto, kar bo šlo z nami v večnost. Zato smo dolžni tudi mi gasilce podpirati in jim pomagati zlasti v finančnih zadevah. Ljudje smo socialna, družbena bitja. To pomeni, da drug brez drugega ne moremo živeti. Bodimo z njimi solidarni in tako z njimi soodgovorni za reševanje človeka v stiski. Tako bomo bogatili in plemenitili naše skupno sobivanje.

Delo gasilcev pa je večkrat zakrito očem javnosti. Brez števila prostovoljnih ur dela opravijo, ne da bi večina to opazila. Zato je neprimeren, nepremišljen očitek: Kaj pa sploh delate gasilci? Saj sirena na gasilskem domu nikoli ne kliče. Ali pa: Saj vas vidimo samo na gasilskih veselicah. Če hoče gasilsko društvo nabaviti sodobno gasilsko opremo, potem so potrebna sredstva, so potrebne gasilske veselice in druge prireditve. So potrebni sponzorji in darovalci, med katerimi bodimo tudi mi, kot že omenjeno. Sicer pa so gasilske veselice – ta način druženje – prve sploh bile. Zato bi bilo prav, da bi se ohranile.

Naj se ob zaključku ozrem še na konec človekovega življenja in na tiste, ki odhajajo od nas kot priče dobrote Svetega Florijana. Na lepo navado gasilcev, ki je spoštljivo vljudnostnega značaja. Ko umre gasilec (gasilka), imajo gasilci stražo ob pokojnem in potem, ko je čas pogreba, gasilci nesejo žaro ali krsto v cerkev in nato do groba, kjer pokojnemu izkažejo še zadnjikrat čast.

V človekovem življenju se prepletajo nesreče in stiske, veselja in žalovanja. Ob vsem tem so prisotni gasilci in njihova dobrodejna navzočnost. Hvala jim.

župnik na Polici
Tone Pahulje

PGD PREŽGANJE

Že okoli leta 1960 je bilo na Prežganju ustanovljeno gasilsko društvo, ki pa ni bilo uradno registrirano. Delovalo je v garaži osnovne šole Prežganje, kjer je bila shranjena najnujnejša oprema (stara 400 l motorna brizgalna in ostala oprema za trodelni napad). Društvo je takrat štelu okoli 15 članov. Leta 1969 je bil ustanovljen gradbeni odbor za izgradnjo gasilskega doma in izvedena so bila pripravljajna zemeljska dela na lokaciji, kjer stoji gasilski dom tudi danes. Že leta 1972 je bila izdana lokacijska dokumentacija, vendar je društvo zaradi odselitve nekaterih članov tega leta tudi prenehalo s svojim delovanjem.

Po nekaj večjih požarih se je leta 1985 nekaj domačinov odločilo za ponovno ustanovitev gasilskega društva in ga leta 1988 tudi uradno registrirali. Gasilsko društvo je še vedno delovalo v garažnih prostorih OŠ Prežganje, kjer je bila shranjena najnujnejša oprema. Vseskozi je bila prisotna želja za izgradnjo gasilskega doma, ko pa je gasilsko društvo leta 1989 dobilo svoje prvo orodno vozilo znamke TAM in leto kasneje še novo motorno brizgalno Ziegler 16/8, pa je bila pridobitev novih prostorov nujno potrebna. Leta 1990 je bil ustanovljen gradbeni odbor, ki je pričel z zbiranjem dokumentacije in sredstev. Gasilskemu društvu je prisluhnila tudi župnija, ki je z darilno pogodbo odstopila zemljišče za gradnjo gasilskega doma. Z zbiranjem prostovoljnih prispevkov in lastnim delom smo leta 1992 pričeli z gradnjo gasilskega doma in ga do 15 obletnice delovanja, ki smo jo praznovali leta 2003, tudi dogradili. V gasilskem domu je poleg osnovnih prostorov tudi večnamenska dvorana. Prostovoljno gasilsko društvo deluje na celotnem območju bivše Krajevne skupnosti Besnice v 14 vaseh in zaselkih, kjer prebiva okoli 1.400 prebivalcev in obsega 57 kvadratnih kilometrov kar predstavlja petino površine mestne občine Ljubljana, od tega je 80 % površine poraščeno z gozdovi. Naseljena območja imajo nezadovoljivo hidrantno omrežje ali pa so celo brez njega.

Društvo danes šteje 45 članov. Usposabljanju v zadnjem času posvečamo veliko pozornost, saj se v našem društvu zavedamo, da je operativna usposobljenost ključnega pomena za hitro in učinkovito posredovanje. V preteklih letih smo tudi na področju tekmovanja dosegli kar nekaj vidnih rezultatov.

Društvo je leta 1999 od Gasilske brigade Ljubljana prejelo 18 let staro gasilsko vozilo GVC 16/60 znamke TAM 170. V preteklih letih smo zaradi velikega sušnega obdobja s tem vozilom opravili zelo veliko prevozov pitne vode na našem območju. S tem smo pridobili določena finančna sredstva, ki jih namensko zbiramo za nakup novega gasilskega vozila s cisterno GVC 24/50. Nakup tega vozila bo realiziran v tekočem letu. Društvo je opremljeno tudi z orodnim vozilom GV1 in terenskim vozilom za prevoz moštva ter ostalo najnujnejšo opremo za zagotavljanje požarnega varstva.